

Met mijn mond vol tanden.
Ik kan geen stap meer zetten.
Vastgenageld voor altijd. Ik blijf
hier staan. Voor Boetiek Elegance,
gewoon daar, op dat ene tegeltje
dicht bij de stoepwand. Want in
de etalage hangt de zwierigste jurk
die ik ooit heb gezien ...

Een zacht, luchtig stofje, met mouwtjes als vlinders,
en die kleur ... wauw! De mooiste kleur ooit, echt waar.
Ik laat mijn lievelingswoord rollen uit mijn mond:
'Roze.' Het roze van een orchidee. Dat is die rare
bloem op de vensterbank bij oma Georgette.
Of nee, het roze van de schelp die ik vorige zomer
vond op het strand. Die glansde net zo hard en
had me ook van het eerste moment betoverd.